

Dziennik Urzędowy L 257

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

3 października 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1145/2007 z dnia 2 października 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1146/2007 z dnia 2 października 2007 r. przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2008 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1147/2007 z dnia 1 października 2007 r. ustanawiające zakaz połowów halibuta niebieskiego w obszarze NAFO 3 LMNO przez statki pływające pod banderą Portugalii 9

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1148/2007 z dnia 2 października 2007 r. ustanawiające zakaz połowów beryksowatych w obszarze ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 11

DYREKTYWY

★ Dyrektywa 2007/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu niektórych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć ⁽¹⁾ 13

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

- ★ Decyzja nr 1149/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość” 16
 - ★ Decyzja nr 1150/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość” 23
-

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

2007/636/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania dotyczącego występowania *Salmonelli* spp. w stadach świń hodowlanych prowadzonego w państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4434) 30

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1145/2007

z dnia 2 października 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 2 października 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	42,1
	TR	97,2
	XS	28,3
	ZZ	55,9
0707 00 05	EG	135,3
	JO	151,2
	TR	110,0
	ZZ	132,2
0709 90 70	JO	139,2
	TR	115,1
	ZZ	127,2
0805 50 10	AR	83,7
	TR	91,9
	UY	82,6
	ZA	70,8
	ZZ	82,3
0806 10 10	BR	275,6
	IL	284,6
	MK	11,8
	TR	104,7
	US	230,0
	ZZ	181,3
0808 10 80	AR	87,7
	AU	173,8
	BR	45,1
	CL	83,4
	NZ	91,9
	US	96,7
	ZA	79,6
	ZZ	94,0
0808 20 50	CN	69,7
	TR	124,2
	ZA	78,1
	ZZ	90,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1146/2007**z dnia 2 października 2007 r.****przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2008 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające porozumienia agromonetarne dotyczące euro ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92 z dnia 29 października 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ⁽³⁾, Komisja musi przyjąć plan dystrybucji, jaki ma być sfinansowany ze środków dostępnych w roku budżetowym 2008. Plan ustanawia w szczególności, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego stosującego to działanie, maksymalne środki finansowe dostępne na cele realizacji części planu przypadającej na dane państwo oraz ilość każdego rodzaju produktu, którą można wycofać z zapasów posiadanych przez agencje interwencyjne.
- (2) Państwa członkowskie zainteresowane planem w roku budżetowym 2008 przekazały niezbędne informacje zgodnie z przepisami art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- (3) Dokonując podziału zasobów, należy uwzględnić doświadczenia i stopień wykorzystania przez państwa członkowskie zasobów przyznanych im w poprzednich latach budżetowych.

- (4) Artykuł 2 ust. 3 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia dotację przeznaczoną za zakup na rynku produktów czasowo niedostępnych w ramach zapasów interwencyjnych. Biorąc pod uwagę, że zapasy zbóż, odtłuszczonego mleka w proszku oraz ryżu przechowywane obecnie przez agencje interwencyjne są bardzo ograniczone oraz że podjęto już kroki dotyczące odpowiednio ich sprzedaży na rynku i dystrybucji w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, oraz biorąc pod uwagę, że nie jest przewidziany żaden zakup tej żywności w 2007 r., należy określić wysokość wymienionej dotacji, aby umożliwić zakup na rynku zbóż, odtłuszczonego mleka w proszku oraz ryżu niezbędnych do realizacji planu w roku budżetowym 2008.
- (5) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przewiduje możliwość przekazywania pomiędzy państwami członkowskimi produktów niedostępnych w zapasach interwencyjnych w państwie członkowskim, w którym występuje na nie zapotrzebowanie w ramach realizacji planu rocznego. Należy zatem zezwolić na niezbędne przekazywanie wewnątrzwspólnotowe w celu realizacji planu w 2008 r. na warunkach przewidzianych w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.
- (6) Jako termin obowiązujący dla rozpoczęcia realizacji planu w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98 przyjmuje się datę rozpoczęcia zarządzania zapasami publicznymi.
- (7) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, przy opracowywaniu planu Komisja konsultowała się z głównymi organizacjami znającymi problemy osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie określonym przez przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 2008 r. dystrybucja żywności do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie, w zastosowaniu rozporządzenia (EWG) nr 3730/87, jest realizowana zgodnie z rocznym planem dystrybucji przedstawionym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 758/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 47).

Artykuł 2

Dotacje dla państw członkowskich, przeznaczone na zakup na rynku zbóż, odtłuszczonego mleka w proszku i ryżu, zgodnie z wymogami planu, o którym mowa w art. 1, określa się w załączniku II.

Artykuł 3

Zezwala się na wewnątrzwspólnotowe przekazywanie produktów wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia na warunkach określonych w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

Artykuł 4

W celu realizacji rocznego planu, o którym mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, za termin obowiązujący, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98, przyjmuje się dzień 1 października 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK I

ROZNY PLAN DYSTRYBUCJI NA ROK BUDŻETOWY 2008

a) Środki finansowe udostępnione poszczególnym państwom członkowskim w celu realizacji planu:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Podział
Belgique/België	8 461 690
България	6 883 712
Česká republika	155 443
Eesti	192 388
Éire/Ireland	155 965
Elláda	13 228 830
España	50 419 083
France	48 605 224
Italia	66 367 975
Latvija	153 910
Lietuva	4 249 149
Luxembourg	81 090
Magyarország	7 788 270
Malta	360 603
Polska	47 640 750
Portugal	12 568 188
România	23 126 824
Slovenija	1 429 303
Suomi/Finland	2 631 603
Razem	294 500 000

b) Ilość każdego rodzaju produktu, która ma zostać wycofana z zapasów interwencyjnych Wspólnoty dla celów dystrybucji w każdym państwie członkowskim w ilościach nieprzekraczających wartości maksymalnych określonych w lit. a):

(w tonach)

Państwo członkowskie	Cukier
Belgique/België	4 154
България	6 385
Česká republika	67
España	6 500
France	3 718
Italia	7 000
Lietuva	2 889

(w tonach)	
Państwo członkowskie	Cukier
Magyarország	1 544
Malta	397
Polska	14 826
Portugal	1 627
România	15 157
Slovenija	769
Razem	65 034

ZAŁĄCZNIK II

Dotacje dla państw członkowskich przeznaczone na zakup produktów na rynku wspólnotowym w ilościach nieprzekraczających wartości maksymalnych określonych w literze a) załącznika I:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Zboża	Ryż	Odtłuszczone mleko w proszku
Belgique/België	2 120 960	800 000	3 300 000
България	1 990 461	1 768 251	
Česká republika	36 472		81 843
Eesti	182 358		
Éire/Ireland			147 834
Elláda	4 535 189		8 003 986
España	11 144 100	1 800 000	32 030 700
France	8 718 857	5 225 181	30 516 427
Italia	10 637 550	2 800 000	46 438 083
Latvija	145 886		
Lietuva	1 463 223	606 607	706 455
Luxembourg			76 864
Magyarország	5 713 309		1 000 000
Malta	62 275	25 078	82 327
Polska	16 569 956		22 164 340
Portugal	1 208 732	1 423 588	8 575 856
România	15 355 270		
Slovenija	173 087	102 509	746 140
Suomi/Finland	1 620 960		873 450
Razem	81 678 645	14 551 214	154 744 304

ZAŁĄCZNIK III

Wewnątrzwspólnotowe przekazywanie cukru dozwolone zgodnie z planem na rok budżetowy 2008

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
1.	3 718	BIRB, Belgique	ONIGC, France
2.	2 889	BIRB, Belgique	The Lithuanian Agricultural and Food Products Market regulation Agency, Lietuva
3.	6 385	MVH, Magyarország	ДФЗ, България
4.	14 826	MVH, Magyarország	ARR, Polska
5.	15 157	MVH, Magyarország	APIA, România
6.	769	MVH, Magyarország	AAMRD, Slovenija
7.	397	AGEA, Italia	National Research and Development Centre, Malta
8.	1 627	FEGA, España	INGA, Portugal

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1147/2007**z dnia 1 października 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów halibuta niebieskiego w obszarze NAFO 3 LMNO przez statki pływające pod banderą Portugalii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	21
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	GHL/N3LMNO
Gatunek	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Obszar	NAFO 3LMNO
Data	28.8.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1148/2007**z dnia 2 października 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów beryksowatych w obszarze ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2004 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębinyowych zasobów rybnych ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2007 i 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się również przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 października 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki
Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	38
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	ALF/1X14-
Gatunek	Beryksowate (<i>Beryx spp.</i>)
Obszar	wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich w obszarach I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV
Data	10.8.2007

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2007/51/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 25 września 2007 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu niektórych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji z dnia 28 stycznia 2005 r. dotyczącym wspólnotowej strategii w sprawie rtęci, w którym uwzględnione zostały wszystkie zastosowania rtęci, stwierdzono, że na szczeblu Wspólnoty należałoby ustanowić ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu niektórych urządzeń pomiarowych i kontrolnych zawierających rtęć, które nie są urządzeniami elektrycznymi ani elektronicznymi, a które stanowią największą grupę produktów zawierających rtęć, w odniesieniu do której Wspólnota dotychczas nie podejmowała działań.
- (2) Ustanowienie ograniczeń w zakresie wprowadzania do obrotu urządzeń pomiarowych zawierających rtęć zapobiegłoby przedostawaniu się rtęci do obiegu odpadów i byłoby przez to korzystne dla środowiska, a w perspektywie długoterminowej również dla zdrowia ludzkiego.
- (3) Uwzględniając wykonalność techniczną i ekonomiczną, dostępne dowody odnoszące się do urządzeń pomiarowych i kontrolnych wskazują na to, że podejmowane

niezwłocznie środki ograniczające powinny obejmować wyłącznie te urządzenia pomiarowe, które są przeznaczone do powszechnej sprzedaży, a w szczególności wszelkie termometry lekarskie.

- (4) Przywóz urządzeń pomiarowych zawierających rtęć i starszych niż pięćdziesiąt lat dotyczy albo zabytków, albo dóbr kultury w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 3911/92 z dnia 9 grudnia 1992 r. w sprawie wywozu dóbr kultury ⁽³⁾. Handel nimi ma niewielki zakres i wydaje się nie stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzkiego ani dla środowiska, w związku z czym nie powinien być ograniczany.
- (5) Obecnie barometry zawierające rtęć są wytwarzane tylko w niewielu małych specjalistycznych zakładach i do powszechnej sprzedaży trafiają głównie jako przedmioty dekoracyjne. Powinno się wprowadzić dodatkowy okres wycofywania takich barometrów z obrotu, tak, aby umożliwić producentom dostosowanie ich przedsiębiorstw do tego ograniczenia i przejście na produkcję barometrów niezawierających rtęci.
- (6) Aby ograniczyć do minimum zrzuty rtęci do środowiska oraz zapewnić wycofywanie pozostałych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć i mających zastosowania profesjonalne i przemysłowe, zwłaszcza sfigmomanometrów stosowanych w służbie zdrowia, Komisja powinna dokonać przeglądu dostępności niezawodnych, bezpieczniejszych odpowiedników wykonalnych z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia. W przypadku sfigmomanometrów stosowanych w służbie zdrowia należy zasięgnąć opinii specjalistów w dziedzinie medycyny, aby zapewnić właściwe spełnienie szczególnych warunków medycznych związanych z diagnozowaniem i leczeniem.
- (7) Zgodnie z niniejszą dyrektywą ograniczeniom powinno podlegać jedynie wprowadzanie do obrotu nowych urządzeń pomiarowych. Ograniczenia tego nie powinno się zatem stosować do urządzeń, które już są w użyciu ani do znajdujących się w obrocie urządzeń używanych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2006, str. 115.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 listopada 2006 r. (Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 111), wspólne stanowisko Rady z dnia 19 kwietnia 2007 r. (Dz.U. C 109 E z 15.5.2007, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

- (8) Rozbieżności pomiędzy przyjętymi przez państwa członkowskie przepisami ustawowymi lub administracyjnymi dotyczącymi ograniczeń w odniesieniu do rtęci w różnych urządzeniach pomiarowych i kontrolnych mogłyby tworzyć przeszkody dla handlu, zakłócać konkurencję we Wspólnocie i tym samym wywierać bezpośredni wpływ na utworzenie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Konieczne wydaje się zatem zbliżenie przepisów państw członkowskich dotyczących urządzeń pomiarowych i kontrolnych przez wprowadzenie zharmonizowanych przepisów w sprawie tego rodzaju produktów zawierających rtęć, co umożliwi ochronę rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego oraz środowiska.
- (9) Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych⁽¹⁾ powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (10) Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego ustanawiającego minimalne wymagania dotyczące ochrony pracowników, zawarte w dyrektywie Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽²⁾, a także w dyrektywach szczegółowych na niej opartych, w szczególności w dyrektywie Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym z czynnikami chemicznymi w miejscu pracy⁽³⁾.
- (11) Zgodnie z ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁴⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do publicznej wiadomości.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują w terminie do dnia 3 października 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 kwietnia 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają sposób dokonywania takiego odniesienia.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 25 września 2007 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/139/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 94).

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2007/30/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG dodaje się następujący punkt:

„19a. Rtęć Nr CAS 7439-97-6	1. Nie może być wprowadzana do obrotu: a) w termometrach lekarskich; b) w innych urządzeniach pomiarowych przeznaczonych do powszechnej sprzedaży (np. manometrach, barometrach, sfigmomanometrach, termometrach innych niż termometry lekarskie). 2. Ograniczenie określone w pkt 1 lit. b) nie ma zastosowania do: a) urządzeń pomiarowych starszych niż pięćdziesiąt lat w dniu 3 października 2007 r.; lub b) barometrów (oprócz barometrów uwzględnionych w lit. a) do dnia 3 października 2009 r. 3. Do dnia 3 października 2009 r. Komisja dokona przeglądu dostępności niezawodnych, bezpieczniejszych, możliwych do wykonania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia odpowiedników sfigmomanometrów i innych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć, stosowanych w służbie zdrowia, a także urządzeń pomiarowych mających inne zastosowania profesjonalne i przemysłowe. Na podstawie tego przeglądu lub gdy tylko dostępne będą nowe informacje na temat niezawodnych, bezpieczniejszych odpowiedników sfigmomanometrów i innych urządzeń pomiarowych zawierających rtęć, Komisja przedłoży w stosownych przypadkach wniosek legislacyjny, w którym rozszerzy zakres ograniczeń określony w pkt 1 na sfigmomanometry i inne urządzenia pomiarowe zawierające rtęć, stosowane w służbie zdrowia, a także urządzenia pomiarowe mające inne zastosowania profesjonalne i przemysłowe, w celu wycofania z użycia rtęci w urządzeniach pomiarowych, w przypadkach gdy jest to możliwe do wykonania z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia.”
--------------------------------	---

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA NR 1149/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 25 września 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

2002–2006 ogólne ramy działań Wspólnoty w celu ułatwienia wprowadzenia w życie współpracy sądowej w sprawach cywilnych.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) i art. 67 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwijanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. W tym celu Wspólnota powinna przyjąć, między innymi, środki w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(2) W ślad za poprzednimi programami, takimi jak Grotius ⁽²⁾ i projekt Robert Schuman ⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 743/2002 ⁽⁴⁾ ustanowiono na lata

(3) Podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 4 i 5 listopada 2004 r. Rada Europejska przyjęła program haski: „Wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej” ⁽⁵⁾ (zwany dalej „programem haskim”).

(4) Rada i Komisja przyjęły w czerwcu 2005 r. plan działania służący realizacji programu haskiego ⁽⁶⁾.

(5) Ambitne cele ustanowione przez Traktat i program haski powinny zostać osiągnięte poprzez stworzenie elastycznego i skutecznego programu, który ułatwi planowanie i realizację celów.

(6) Program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” powinien przewidywać podejmowanie przez Komisję inicjatyw, zgodnie z zasadą pomocniczości, w zakresie działań na rzecz wspierania organizacji propagujących i ułatwiających współpracę sądową w sprawach cywilnych oraz w zakresie działań na rzecz wspierania konkretnych projektów.

(7) Program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” o ogólnym zakresie, mający na celu poprawę wzajemnego zrozumienia prawnych i sądowych systemów państw członkowskich, przyczyni się do obniżenia barier we współpracy sądowej w sprawach cywilnych, co usprawni funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(8) Zgodnie z programem haskim wzmocnienie wzajemnego zaufania wymaga wyraźnego wysiłku w celu zwiększenia wzajemnego zrozumienia między organami sądowymi i zrozumienia poszczególnych systemów prawnych. Szczególną uwagę i wsparcie pod tym względem należy skierować do europejskich sieci krajowych organów publicznych.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 13 czerwca 2007 r. (Dz.U. C 171 E z 24.7.2007, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 18 września 2007 r.

⁽²⁾ Wspólne działanie 96/636/WSiSW z dnia 28 października 1996 r. przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie programu zachęt i wymiany przedstawicieli zawodów prawniczych w dziedzinie prawa cywilnego („Program Grotius”) (Dz.U. L 287 z 8.11.1996, str. 3); rozporządzenie Rady (WE) nr 290/2001 z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania programu zachęt i wymiany przedstawicieli zawodów prawniczych w dziedzinie prawa cywilnego („Program Grotius dla spraw cywilnych”) (Dz.U. L 43 z 14.2.2001, str. 1).

⁽³⁾ Decyzja nr 1496/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca program działania na rzecz poprawy znajomości prawa wspólnotowego wśród przedstawicieli zawodów prawniczych (projekt Robert Schuman) (Dz.U. L 196 z 14.7.1998, str. 24).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115 z 1.5.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 198 z 12.8.2005, str. 1.

- (9) Niniejsza decyzja powinna przewidzieć możliwość współfinansowania działalności niektórych sieci europejskich w takim zakresie, w jakim wydatki ponoszone są na realizację celów leżących w ogólnym interesie europejskim. Współfinansowanie to nie powinno jednak oznaczać, że tego rodzaju sieci zostaną objęte jakimkolwiek przyszłym programem, ani stać na przeszkodzie temu, by inne sieci europejskie mogły korzystać ze wsparcia na swoją działalność zgodnie z niniejszą decyzją.
- (10) Wszelkie instytucje, stowarzyszenia lub sieci otrzymujące dotacje w ramach programu „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” powinny informować o wsparciu uzyskanym od Wspólnoty zgodnie z wytycznymi dotyczącymi widoczności finansowania, które mają być ustalone przez Komisję.
- (11) Niniejsza decyzja ustanawia kopertę finansową na cały okres trwania programu, która będzie podstawowym punktem odniesienia dla władzy budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ w trakcie całorocznej procedury budżetowej.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki programu możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽³⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, muszą być stosowane z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganej proporcjonalności między poziomem środków a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (14) Należy również podjąć stosowne działania, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, oraz podjąć niezbędne kroki w celu odzyskania utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot⁽⁴⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁶⁾.
- (15) Rozporządzenie finansowe wymaga, aby dotacje operacyjne miały podstawę w akcie podstawowym.
- (16) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁷⁾, z rozróżnieniem środków podlegających procedurze zarządzania i środków podlegających procedurze doradczej, przy czym w pewnych przypadkach, z uwagi na większą skuteczność, właściwsze będzie zastosowanie procedury doradczej.
- (17) Zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE Parlament Europejski powinien być informowany przez Komisję o działaniach komitetu związanych z wdrażaniem tego programu. W szczególności Parlament Europejski powinien otrzymać projekt programu rocznego, gdy zostanie on przedłożony komitetowi zarządzającemu. Parlament Europejski powinien otrzymać ponadto wyniki głosowania i streszczenie protokołów posiedzeń tego komitetu.
- (18) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Zjednoczone Królestwo i Irlandia powiadomiły o swoim zamiarze uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

(20) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w sprawie niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

(21) W celu zapewnienia skutecznej i terminowej realizacji programu niniejsza decyzja powinna być stosowana od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych”, zwany dalej „programem”, jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i wymiar sprawiedliwości”, aby przyczynić się do stopniowego ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

3. W niniejszej decyzji określenie „państwo członkowskie” oznacza państwa członkowskie z wyjątkiem Danii.

Artykuł 2

Cele ogólne

1. Cele ogólne programu są następujące:

- a) propagowanie współpracy sądowej w celu przyczynienia się do utworzenia prawdziwego europejskiego obszaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, opartego na zasadzie wzajemnego uznawania i zaufania;
- b) wspieranie usuwania przeszkód zakłócających właściwy przebieg transgranicznych postępowań cywilnych w państwach członkowskich;
- c) doprowadzenie do poprawy codziennego życia osób fizycznych i przedsiębiorstw przez umożliwienie im dochodzenia swoich praw na terytorium całej Unii Europejskiej, w szczególności dzięki poprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- d) rozwijanie kontaktów, wymiany informacji i tworzenia sieci pomiędzy organami prawnymi, sądowymi i administracyjnymi oraz zawodami prawniczymi – między innymi poprzez wspieranie szkoleń w dziedzinie sądownictwa, w celu poprawy wzajemnego zrozumienia między tymi organami i między przedstawicielami zawodów prawniczych.

2. Bez uszczerbku dla celów i kompetencji Wspólnoty cele ogólne programu przyczyniają się do rozwoju polityk wspólnotowych, a w szczególności do utworzenia obszaru sądownictwa.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Cele szczegółowe programu są następujące:

- a) rozwijanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych w celu:
 - (i) zapewnienia pewności prawnej i poprawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
 - (ii) wspierania wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych;
 - (iii) eliminowania przeszkód, w odniesieniu do transgranicznych postępowań spornych, wynikających z rozbieżności w zakresie prawa cywilnego i postępowania cywilnego, oraz wspierania w tym celu niezbędnej zgodności prawodawstwa;
 - (iv) zagwarantowania prawidłowego stosowania prawa przez unikanie sporów o właściwość;
- b) poszerzanie wzajemnej wiedzy o funkcjonujących w państwach członkowskich systemach prawnych i sądowych w sprawach cywilnych oraz propagowanie i wzmacnianie tworzenia sieci, wzajemnej współpracy, wymiany i rozpowszechniania informacji, doświadczeń i najlepszych wzorców;
- c) zapewnienie należytego wprowadzania w życie oraz prawidłowego i konkretnego stosowania i oceny instrumentów wspólnotowych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych;
- d) lepsze informowanie o systemach prawnych w państwach członkowskich i poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- e) promowanie szkoleń przedstawicieli zawodów prawniczych w zakresie prawa unijnego i wspólnotowego;
- f) ocena ogólnych warunków niezbędnych do wzmocnienia wzajemnego zaufania, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu niezawisłości władzy sądowniczej;
- g) ułatwienie działania Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 21.3.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, str. 25.

Artykuł 4**Działania**

Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 2 i 3 program wspiera następujące rodzaje działań na warunkach określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 9 ust. 2:

- a) działania szczegółowe inicjowane przez Komisję, takie jak studia i badania naukowe, badania opinii publicznej i sondaże, określanie wskaźników i wspólnych metodologii, gromadzenie, opracowywanie i rozpowszechnianie danych i statystyk, seminaria, konferencje i spotkania ekspertów, organizacja kampanii i imprez publicznych, tworzenie i obsługa witryn internetowych, przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych, wspieranie sieci ekspertów krajowych i zarządzanie tymi sieciami oraz działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny; lub
- b) szczegółowe projekty ponadnarodowe o znaczeniu wspólnotowym przedstawione przez organ lub jakąkolwiek inną instytucję państwa członkowskiego, organizację międzynarodową lub organizację pozarządową i w każdym przypadku dotyczące co najmniej dwóch państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego innego państwa, które może być krajem przystępującym albo krajem kandydującym; lub
- c) działalność organizacji pozarządowych lub innych podmiotów realizujących cele leżące w ogólnym interesie europejskim zgodnie z celami ogólnymi programu na warunkach określonych w rocznych programach prac; lub
- d) dotacje operacyjne przeznaczone na współfinansowanie wydatków związanych ze stałym programem prac europejskiej sieci naczelnych rad sądownictwa oraz sieci prezesów sądów najwyższych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim wydatki te są przeznaczone na osiągnięcie celów leżących w ogólnym interesie europejskim przez propagowanie wymiany poglądów i doświadczeń w sprawach dotyczących prawoznawstwa, organizacji i działań członków tych sieci w ramach wykonywania przez nich funkcji sądowniczych lub doradczych w kwestiach związanych z prawem wspólnotowym.

Artykuł 5**Uczestnictwo**

1. W działaniach objętych programem mogą uczestniczyć następujące kraje: kraje przystępujące, kraje kandydujące oraz kraje Bałkanów Zachodnich objęte procesem stabilizacji i stowarzyszenia, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich układach o stowarzyszeniu lub dodatkowych protokołach do nich, dotyczących uczestnictwa w programach Wspólnoty zawartych z tymi krajami lub takich, które zostaną zawarte w przyszłości.

2. W projektach mogą uczestniczyć przedstawiciele zawodów prawniczych z Danii, z krajów kandydujących nieuczestniczących w programie, o ile pomoże to w przygotowaniu tych krajów do przystąpienia, lub z innych krajów trzecich nieuczestniczących w programie, o ile służy to celom projektów.

Artykuł 6**Grupy docelowe**

1. Program przeznaczony jest między innymi dla przedstawicieli zawodów prawniczych, dla organów krajowych oraz dla ogółu obywateli Unii.

2. Do celów niniejszej decyzji określenie „przedstawiciele zawodów prawniczych” oznacza sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy, personel akademicki i naukowy, urzędników ministerstw, urzędników sądowych, komorników, tłumaczy sądowych i przedstawicieli innych zawodów związanych z sądownictwem w dziedzinie prawa cywilnego.

Artykuł 7**Dostęp do programu**

Dostęp do programu jest otwarty dla instytucji oraz organizacji publicznych lub prywatnych, w tym organizacji zawodowych, szkół wyższych, instytutów badawczych, instytutów kształcenia zawodowego dla przedstawicieli zawodów prawniczych, organizacji międzynarodowych oraz dla organizacji pozarządowych w państwach członkowskich.

Artykuł 8**Rodzaje wsparcia**

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjmować następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje wspólnotowe są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków i są udzielane w formie dotacji operacyjnych i dotacji na działania. Maksymalną stawkę współfinansowania określa się w rocznych programach prac.

3. Ponadto wprowadza się przepis dotyczący wydatków na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych, w którym to przypadku finansowanie wspólnotowe przeznacza się na zakup towarów i usług. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikowanie, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityk, programów i prawodawstwa.

Artykuł 9**Środki wykonawcze**

1. Komisja realizuje pomoc finansową Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych określonych w art. 2, przyjmuje roczne programy prac określające cele szczegółowe, priorytety tematyczne, środki towarzyszące, o których mowa w art. 8 ust. 3, i w razie konieczności – wykaz innych działań.

3. Roczne programy prac są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

a) zgodność proponowanego działania z rocznym programem prac, celami określonymi w art. 2 i 3 oraz rodzajami działań środkami określonymi w art. 4;

b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;

c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawioną we wniosku i jej adekwatność w odniesieniu do oczekiwanych wyników;

d) wpływ oczekiwanych wyników na cele określone w art. 2 i 3 oraz na działania, o których mowa w art. 4.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 lit. d), ocenia się między innymi pod kątem:

a) spójności z celami programu;

b) jakości planowanych działań;

c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;

d) geograficznego aspektu skutków przeprowadzonych działań;

e) zaangażowania obywateli w struktury organizacyjne stosownych podmiotów;

f) stosunku kosztów do korzyści proponowanego działania.

6. Komisja rozpatruje każde proponowane działanie przedłożone jej zgodnie z art. 4 lit. b) i c). Decyzje dotyczące tych działań podejmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 10**Komitet zarządzający**

1. Komisja jest wspierana przez komitet zarządzający.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 11**Komitet doradczy**

1. Komisja jest wspierana przez komitet doradczy.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Artykuł 12**Komplementarność**

1. Dąży się do synergii i komplementarności z innymi instrumentami Wspólnoty, w szczególności z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” jako części programu ogólnego „Prawa podstawowe i wymiar sprawiedliwości” oraz z programami ogólnymi „Bezpieczeństwo i ochrona wolności” i „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”. Element statystyczny informacji o wymiarze sprawiedliwości w sprawach cywilnych opracowuje się we współpracy z państwami członkowskimi, w miarę potrzeby przy wykorzystaniu wspólnotowego programu statystycznego.

2. Na zasadzie wyjątku program może mieć wspólne środki z innymi instrumentami Wspólnoty, w szczególności z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i wymiar sprawiedliwości”, w celu realizacji działań spełniających cele obu programów.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie otrzymują pomocy finansowej w tym samym celu z innych instrumentów finansowych Unii lub Wspólnoty. Beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 13

Środki budżetowe

1. Ustala się kopertę finansową na realizację niniejszej decyzji w wysokości 109 300 000 EUR na okres wskazany w art. 1.

2. Środki budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 14

Monitorowanie

1. Komisja zapewnia, aby beneficjent przedłożył sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz aby sprawozdanie końcowe zostało przedłożone w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i treść sprawozdań. Komisja udostępnia te sprawozdania państwom członkowskim.

2. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzanych przez Trybunał Obrachunkowy we współpracy z właściwymi krajowymi instytucjami lub służbami kontrolnymi zgodnie z art. 248 Traktatu oraz dla wszelkich kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 279 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) Traktatu, urzędnicy i inni pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wyrwykowe, dotyczące działań finansowanych w ramach programu.

3. Komisja zapewnia, aby kontrakty i umowy zawierane w związku z realizacją programu przewidywały w szczególności nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji (lub upoważnionego przez nią przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli przeprowadzanych wyrwykowo oraz kontroli prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

4. Komisja zapewnia, aby przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wsparcia finansowego zachował do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

5. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrwykowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości pomocy finansowej lub warunków jej przydziału, a także harmonogramu płatności.

6. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 15

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Podczas realizacji działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole, odzyskiwanie nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, poprzez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań wspólnotowych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które przez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub budżetom zarządzanym przez Wspólnoty Europejskie, stosuje się przepisy rozporządzeń (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, aby kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie została obniżona, zawieszona lub odzyskana, jeżeli stwierdzone zostaną nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu pomocy finansowej, lub też jeżeli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeżeli nie dotrzymano terminów lub jeżeli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonej pomocy finansowej, beneficjent przedstawia Komisji uwagi w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zapewnia, aby pozostała część pomocy finansowej mogła być anulowana oraz aby zwrócono się o zwrot już wypłaconych kwot.

5. Komisja zapewnia, aby wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 16

Ocena

1. Program jest regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną i zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) coroczną prezentację na temat realizacji programu;
- b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów realizacji niniejszego programu, w tym na temat prac wykonanych przez beneficjentów dotacji operacyjnych, o których mowa w art. 4 lit. d) – nie później niż do dnia 31 marca 2011 r.;
- c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż do dnia 30 sierpnia 2012 r.;
- d) sprawozdanie z oceny ex post – nie później niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 17

Publikacja wykazu działań

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 18

Uwidocznienie wsparcia

Komisja ustala wytyczne dla zapewnienia uwidocznienia finansowania przyznanego na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 25 września 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

DECYZJA NR 1150/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 25 września 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

tyków stanowi poważny problem w dziedzinie zdrowia publicznego.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152,

- (4) W komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym wyników końcowej oceny strategii oraz planu działań UE w zakresie narkotyków (2000–2004) wskazano na potrzebę regularnego angażowania społeczeństwa obywatelskiego w formułowanie polityk UE dotyczących narkotyków.

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

- (5) Decyzja nr 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. przyjmująca program działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego (2003–2008) ⁽⁴⁾ obejmuje opracowywanie strategii i środków dotyczących uzależnienia od narkotyków jako jednego z istotnych determinantów zdrowia związanych ze stylem życia.

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

- (6) W zaleceniu 2003/488/WE z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie profilaktyki i ograniczania szkodliwości zdrowotnej związanej z uzależnieniem od narkotyków ⁽⁵⁾ Rada zaleciła, aby państwa członkowskie za cel w dziedzinie zdrowia publicznego postawiły sobie profilaktykę w zakresie uzależnienia od narkotyków i ograniczanie związanych z tym zagrożeń oraz aby stosownie opracowywały i wdrażały kompleksowe strategie.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z Traktatem podczas definiowania i realizacji wszystkich wspólnotowych polityk i działań powinien zostać zapewniony wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego. Wymagane jest, aby działalność Wspólnoty obejmowała przyczynianie się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia.
- (2) Działalność Wspólnoty powinna uzupełniać krajowe działania mające na celu poprawę zdrowia publicznego, eliminowanie źródeł zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i ograniczanie szkodliwości zdrowotnej związanej z uzależnieniem od narkotyków, w tym polityki w zakresie informacji i profilaktyki.
- (3) Ponieważ wyniki badań dowodzą, że zachorowalność i śmiertelność w związku z uzależnieniem od narkotyków dotyczą znacznej liczby obywateli Europy, szkodliwość zdrowotna związana z uzależnieniem od narko-

- (7) W grudniu 2004 roku Rada Europejska zatwierdziła strategię antynarkotykową UE na lata 2005–2012, która obejmuje wszystkie dotyczące narkotyków działania Unii Europejskiej oraz wyznacza główne cele. Należy do nich osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, dobrobytu i spójności społecznej poprzez zapobieganie zażywaniu narkotyków, uzależnieniu narkotykowemu oraz szkodliwym skutkom narkotyków dla zdrowia i społeczeństwa oraz poprzez ograniczanie tych zjawisk.

- (8) Rada przyjęła plan działania UE w zakresie narkotyków (2005–2008) ⁽⁶⁾ jako podstawowy instrument służący przełożeniu na konkretne działania strategii antynarkotykowej UE na lata 2005–2012. Ostatecznym celem planu działania jest znaczne zmniejszenie powszechności zażywania narkotyków w społeczeństwie oraz zmniejszenie negatywnych skutków społecznych i zdrowotnych zażywania narkotyków oraz nielegalnego handlu nimi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 21.3.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 16.8.2006, str. 25.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 września 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 165 z 3.7.2003, str. 31.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 168 z 8.7.2005, str. 1.

- (9) Program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” ustanowiony na podstawie niniejszej decyzji (zwany dalej „programem”) zmierza do realizacji celów określonych w strategii antynarkotykowej UE na lata 2005–2012 i w planach działania UE w zakresie narkotyków na lata 2005–2008 i 2009–2012 poprzez wspieranie projektów mających na celu profilaktykę narkotykową, w tym zajęcie się kwestią zmniejszenia szkodliwych skutków narkotyków i kwestią metod leczenia z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy naukowej.
- (10) Istotne i niezbędne jest zrozumienie poważnych, bezpośrednich i długoterminowych konsekwencji zażywania narkotyków dla zdrowia, rozwoju psychicznego i społecznego osób, rodzin i społeczności, w tym równych szans dotkniętych tym problemem osób, a także uznanie wysokich kosztów społecznych i ekonomicznych dla ogółu społeczeństwa.
- (11) Szczególną uwagę należy zwrócić na prowadzenie profilaktyki narkotykowej wśród młodzieży, która stanowi najbardziej zagrożoną grupę społeczeństwa. Głównym wyzwaniem w dziedzinie profilaktyki jest zachęcanie młodzieży do prowadzenia zdrowego trybu życia.
- (12) Wspólnota Europejska może wnieść wartość dodaną do działań podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie profilaktyki narkotykowej i informacji o narkotykach, w tym do leczenia i zmniejszenia szkodliwych skutków narkotyków, uzupełniając te działania oraz dążąc do uzyskania synergii.
- (13) Zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾ Komisja powinna poinformować Parlament Europejski o działaniach komitetu związanych z realizacją niniejszego programu. Parlament Europejski powinien w szczególności otrzymać projekt rocznego programu w momencie jego przedłożenia komitetowi zarządzającemu. Ponadto Parlament Europejski powinien otrzymać wyniki głosowania i wnioski z posiedzeń tego komitetu.
- (14) Komplementarność względem technicznej wiedzy fachowej Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwanego dalej „Centrum”) powinna zostać zapewniona poprzez wykorzystanie metodologii i najlepszych praktyk opracowanych przez Centrum oraz poprzez jego zaangażowanie w przygotowywanie rocznego programu prac.
- (15) W związku z tym, że ze względu na potrzebę wymiany informacji na poziomie wspólnotowym i rozpowszechniania dobrych praktyk w całej Wspólnocie, cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w wystarczający sposób przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na potrzebę skoordynowanego i interdyscyplinarnego podejścia oraz na rozmiary i skutki programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podejmować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (16) Mając na uwadze znaczenie uwidocznienia finansowania wspólnotowego, Komisja powinna przedstawić wytyczne mające zapewnić, że każda instytucja, organizacja pozarządowa, organizacja międzynarodowa lub inny podmiot otrzymujący dotację w ramach programu właściwie zaznacza otrzymane wsparcie.
- (17) Niniejsza decyzja ustanawia na cały okres trwania programu kopertę finansową stanowiącą główny punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾.
- (18) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁴⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, powinny być stosowane z uwzględnieniem zasad upraszczania i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 478/2007 (Dz.U. L 111 z 28.4.2007, str. 13).

(19) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu odzyskania utraconych, niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.

(20) Rozporządzenie finansowe wymaga, aby dotacje operacyjne miały oparcie w akcie podstawowym.

(21) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z uwzględnieniem różnic między środkami podlegającymi procedurze zarządzania a środkami podlegającymi procedurze doradczej, przy czym, w pewnych przypadkach, procedura doradcza jest właściwsza ze względu na większą skuteczność.

(22) W celu zapewnienia skutecznej i terminowej realizacji programu niniejsza decyzja powinna stosować się od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Ustanowienie i zakres programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” (zwany dalej „programem”), jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość”, aby w ten sposób przyczynić się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i do zmniejszenia szkód zdrowotnych związanych z narkotykami.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Cele ogólne

Cele ogólne programu są następujące:

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

a) zapobieganie zażywaniu narkotyków, uzależnieniu od narkotyków oraz szkodliwym skutkom narkotyków i ograniczanie tych zjawisk;

b) przyczynianie się do poprawy informacji na temat zażywania narkotyków; oraz

c) wspieranie wdrożenia strategii antynarkotykowej UE.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Cele szczegółowe programu są następujące:

a) propagowanie działań ponadnarodowych mających na celu:

(i) tworzenie multidyscyplinarnych sieci;

(ii) zapewnienie poszerzania bazy wiedzy, wymiany informacji oraz identyfikacji i rozpowszechniania dobrych praktyk, również poprzez szkolenia, wizyty studyjne oraz wymiany personelu;

(iii) podnoszenie świadomości w zakresie problemów zdrowotnych i społecznych powodowanych przez zażywanie narkotyków oraz zachęcanie do otwartego dialogu mającego na celu propagowanie lepszego zrozumienia zjawiska narkomanii; oraz

(iv) wspieranie środków mających na celu zapobieganie zażywaniu narkotyków, między innymi poprzez zajęcie się kwestią zmniejszenia szkodliwych skutków narkotyków i kwestią metod leczenia, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy naukowej;

b) angażowanie społeczeństwa obywatelskiego w realizację i rozwój strategii UE i planów działania UE w zakresie narkotyków; oraz

c) monitorowanie, realizację i ocenę realizacji poszczególnych zadań w ramach planów działania w zakresie narkotyków na lata 2005–2008 oraz 2009–2012. Parlament Europejski jest zaangażowany w proces oceny poprzez udział w działalności komisyjnej grupy sterującej ds. oceny.

Artykuł 4

Działania

W celu realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 2 i 3 program wspiera następujące rodzaje działań na warunkach określonych w rocznym programie prac, o którym mowa w art. 9 ust. 2:

- a) konkretne działania podejmowane przez Komisję, takie jak studia i badania naukowe, badania opinii publicznej, opracowywanie wskaźników i wspólnych metodologii, gromadzenie, opracowywanie i rozpowszechnianie danych i statystyk, seminaria, konferencje i spotkania ekspertów, organizacja kampanii i imprez publicznych, tworzenie i prowadzenie witryn internetowych, przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych, wsparcie dla sieci ekspertów krajowych i inspirowanie ich prac oraz działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny;
- b) konkretne projekty ponadnarodowe o znaczeniu dla Wspólnoty przedstawione przez co najmniej dwa państwa członkowskie lub co najmniej jedno państwo członkowskie i jedno inne państwo, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące, na warunkach określonych w rocznym programie prac; lub
- c) działalność organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających w ogólnym interesie europejskim w ramach ogólnych celów programu na warunkach określonych w rocznym programie prac.

Artykuł 5

Uczestnictwo

W działaniach objętych programem mogą uczestniczyć następujące kraje:

- a) państwa EFTA będące stronami porozumienia o EOG, zgodnie z postanowieniami tego porozumienia; oraz
- b) kraje kandydujące, a także kraje Bałkanów Zachodnich objęte procesem stabilizacji i stowarzyszenia na warunkach określonych w odpowiednich układach stowarzyszeniowych lub dodatkowych protokołach do nich, które dotyczą uczestnictwa w programach Wspólnoty i które zostały zawarte z tymi krajami lub zostaną z nimi zawarte w przyszłości.

Kraje kandydujące nieuczestniczące w programie mogą zostać zaproszone do uczestnictwa w projektach, o ile przyczyni się to do przygotowania tych krajów do przystąpienia; zaproszone do uczestnictwa w projektach mogą zostać także inne państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe nieuczestniczące w programie, o ile służy to celom danych projektów.

Artykuł 6

Grupy docelowe

1. Program skierowany jest do wszystkich grup, które bezpośrednio lub pośrednio zajmują się zjawiskiem narkomanii.
2. W odniesieniu do problemu narkotyków do grup ryzyka zalicza się młodzież, kobiety, grupy wymagające szczególnej ochrony i społeczności żyjące w niekorzystnym otoczeniu

społecznym, które to grupy należy określić jako grupy docelowe. Pozostałe grupy docelowe obejmują kadre nauczycielską i edukacyjną, rodziców, pracowników socjalnych, władze lokalne i krajowe, personel medyczny i paramedyczny, pracowników wymiaru sprawiedliwości, organy ścigania i władze penitencjarne, organizacje pozarządowe, związki zawodowe i wspólnoty wyznaniowe.

Artykuł 7

Dostęp do programu

Dostęp do niniejszego programu jest także otwarty dla publicznych lub prywatnych organizacji i instytucji (władz lokalnych na stosownym poziomie, wydziałów uniwersytetów i ośrodków badawczych) działających w zakresie informacji o narkotykach i profilaktyki narkotykowej, w tym w zakresie leczenia i zmniejszenia szkodliwych skutków narkotyków.

Podmioty i organizacje nastawione na osiąganie zysku mają dostęp do dotacji w ramach programu wyłącznie w powiązaniu z organizacjami o celach niezarobkowych lub organizacjami państwowymi.

Artykuł 8

Rodzaje interwencji

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjąć następujące formy:

- a) dotacji; lub
- b) zamówień publicznych.

2. Dotacje wspólnotowe są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi przypadkami określonymi w rozporządzeniu finansowym, i przekazywane są w formie dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje oraz maksymalną stawkę współfinansowania określa się w rocznym programie prac.

3. Ponadto wprowadza się przepis, zgodnie z którym wydatki na środki towarzyszące są dokonywane w drodze zamówień publicznych, w którym to przypadku z finansowania wspólnotowego pokrywa się zakup towarów i usług. Obejmuje to, między innymi, wydatki na działania informacyjno-komunikacyjne, opracowanie, realizację, monitorowanie, kontrolę i ocenę projektów, polityk, programów i przepisów prawa.

Artykuł 9

Środki wykonawcze

1. Komisja realizuje wsparcie finansowe Wspólnoty zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. W celu realizacji programu, w ramach celów ogólnych określonych w art. 2, Komisja przyjmuje roczny program prac z uwzględnieniem technicznej wiedzy Centrum. Program ten określa cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących, o których mowa w art. 8 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Pierwszy roczny program prac zostaje przyjęty do dnia 23 stycznia 2008 r.

3. Roczny program prac zostaje przyjęty zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 10 ust. 3.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność proponowanego działania z rocznym programem prac, celami określonymi w art. 2 i 3, i z rodzajami działań określonymi w art. 4;
- b) jakość proponowanego działania pod względem jego projektu, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;
- c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawiona we wniosku i jej adekwatność względem oczekiwanych wyników; oraz
- d) wpływ oczekiwanych wyników na cele określone w art. 2 i 3, i na działania, o których mowa w art. 4.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 lit. c), ocenia się w świetle:

- a) ich spójności z celami programu;
- b) jakości planowanych działań;
- c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;
- d) geograficznych i społecznych skutków przeprowadzonych działań;
- e) zaangażowania obywateli w organizację stosownych podmiotów;
- f) stosunku kosztów do korzyści proponowanego działania.

6. Komisja podejmuje decyzje dotyczące proponowanych działań, o których mowa w art. 4 lit. a), zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 10 ust. 3. Komisja podejmuje decyzje dotyczące projektów i działalności, o których mowa, odpowiednio, w art. 4 lit. b) i c) zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

Komisja podejmuje decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem podmiotów lub organizacji nastawionych na osiągnięcie zysku zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 10 ust. 3.

Artykuł 10

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisu jej art. 8.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisu jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

Artykuł 11

Komplementarność

1. Dąży się do osiągnięcia synergii i komplementarności względem innych instrumentów Wspólnoty, w szczególności względem programu ogólnego „Bezpieczeństwo i ochrona wolności”, siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju oraz wspólnotowego programu w zakresie zdrowia publicznego. Zapewniona zostaje komplementarność względem metodologii i najlepszych praktyk opracowanych przez Centrum, w szczególności w odniesieniu do statystycznego wymiaru informacji na temat narkotyków.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami Wspólnoty, w szczególności z programami ogólnymi „Bezpieczeństwo i ochrona wolności” i „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” oraz z siódmym programem ramowym w dziedzinie badań i rozwoju, co pozwoli zrealizować działania spełniające cele wszystkich programów.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie mogą uzyskać wsparcia finansowego na te same cele, pochodzącego z innych instrumentów finansowych Wspólnoty. Komisja wymaga dostarczenia przez beneficjentów programu informacji na temat środków finansowych otrzymanych z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 12

Środki budżetowe

1. Koperta finansowa na wykonanie niniejszej decyzji w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. wynosi 21 350 000 EUR.

2. Środki budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 13

Monitorowanie

1. Komisja zapewnia, aby beneficjent przedłożył sprawozdania techniczne i finansowe z postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz sprawozdanie końcowe w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i treść sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, aby kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu przewidywały w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wyrównawczych, i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja wymaga od beneficjenta korzystającego ze wsparcia finansowego zachowania do dyspozycji Komisji wszelkich dokumentów poświadczających wydatki związane z działaniem przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli na miejscu, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja koryguje, w razie konieczności, pierwotnie zatwierdzoną wysokość wsparcia finansowego lub warunki jego przydziału oraz harmonogram płatności.

5. Komisja podejmuje wszelkie inne niezbędne kroki w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 14

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegawczych przeciwko nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, odzyskiwanie nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań Wspólnoty finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom zarządzanym przez Wspólnoty, mają zastosowanie przepisy rozporządzeń (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja obniża, zawiesza lub odzyskuje kwotę wsparcia finansowego przydzielonego na dane działanie, jeżeli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeżeli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeżeli nie dotrzymano terminów lub jeżeli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonego wsparcia finansowego, Komisja wymaga przedstawienia przez beneficjenta uwag w określonym terminie. Jeżeli beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja może anulować pozostałą część wsparcia finansowego i zażądać zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja zapewnia, aby wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Do kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, doliczane są odsetki na warunkach określonych w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 15**Ocena**

1. Program jest regularnie monitorowany w celu śledzenia postępów w realizacji działań przeprowadzanych w jego ramach.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną, zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;
- b) okresowe sprawozdanie z oceny dotyczące uzyskanych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów realizacji programu – nie później niż dnia 31 marca 2011 r.;
- c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż dnia 30 sierpnia 2012 r.; oraz
- d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 16**Publikacja projektów**

Corocznie Komisja publikuje wykaz projektów finansowanych w ramach programu zawierający krótki opis każdego projektu.

Artykuł 17**Uwidocznienie**

Komisja określa wytyczne zapewniające uwidocznienie finansowania przyznanego na mocy niniejszej decyzji.

Artykuł 18**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 9 ust. 2 i 3 oraz art. 10 ust. 3, które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 25 września 2007 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES
Przewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 września 2007 r.

w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania dotyczącego występowania *Salmonelli* spp. w stadach świń hodowlanych prowadzonego w państwach członkowskich

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4434)

(2007/636/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki techniczne i naukowe. Przewiduje ona, że Wspólnota wprowadza środki techniczne i naukowe niezbędne do opracowania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju edukacji i szkolenia w dziedzinie weterynarii lub pomaga państwom członkowskim w tym zadaniu.
- (2) Na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania *Salmonelli* i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność⁽²⁾ oraz załącznika I do tego rozporządzenia należy ustanowić cel wspólnotowy polegający na ograniczeniu występowania *Salmonelli* w stadach świń hodowlanych.
- (3) Grupa zadaniowa ds. gromadzenia danych o chorobach odzwierzęcych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności przyjęła w dniu 30 kwietnia 2007 r. Sprawoz-

danie dotyczące propozycji specyfikacji technicznych dla badań podstawowych nad występowaniem *Salmonelli* wśród świń hodowlanych⁽³⁾ („sprawozdanie EFSA”).

- (4) Mając na uwadze wyznaczenie celu wspólnotowego, należy udostępnić porównywalne dane dotyczące odsetka gospodarstw hodujących świnię w państwach członkowskich zakażonych *Salmonellą*. Takie dane nie są dostępne i dlatego należy przeprowadzić specjalne badanie w celu monitorowania występowania *Salmonelli* u świń hodowlanych przez odpowiedni okres czasu, aby uwzględnić ewentualną zmienność sezonową. Badanie to powinno się opierać na sprawozdaniu EFSA. Sprawozdanie EFSA zaleca również dodatkowe badanie w celu oszacowania częstości występowania *Salmonelli* wewnątrz gospodarstw.
- (5) Takie badanie powinno być przeprowadzone przez pewną liczbę państw członkowskich reprezentujących różne położenie geograficzne we Wspólnocie.
- (6) Badanie to ma dostarczyć informacji technicznych potrzebnych do opracowywania prawodawstwa Wspólnoty w dziedzinie weterynarii. Ze względu na duże znaczenie zbierania porównywalnych danych dotyczących występowania *Salmonelli* u świń hodowlanych w państwach członkowskich, należy przyznać wkład finansowy Wspólnoty na wdrażanie specjalnych wymogów badania. Należy refundować 100 % kosztów poniesionych na badania laboratoryjne do określonej kwoty maksymalnej. Wszystkie inne poniesione koszty takie jak koszty związane z pobieraniem próbek, koszty podróży, administracyjne itp. nie kwalifikują się do finansowania przez Wspólnotę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽³⁾ Dziennik EFSA (2007) 99, str. 1–28.

- (7) Przyznanie finansowego wkładu Wspólnoty należy uzależnić od zgodności przeprowadzonego badania z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego i spełnienia niektórych innych warunków.
- (8) Wkład Wspólnoty powinien zostać przyznany w zakresie rzeczywistej realizacji przewidzianych działań oraz pod warunkiem dostarczenia przez właściwe władze w wymaganym terminie wszelkich niezbędnych informacji.
- (9) Dla większej wydajności administracyjnej wszelkie wydatki przedstawione w celu uzyskania wkładu finansowego Wspólnoty powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ kursem wymiany dla wydatków w walucie innej niż euro powinien być ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym wniosek zostaje złożony przez dane państwo członkowskie.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza decyzja ustanawia zasady przyznawania wkładu finansowego Wspólnoty na przeprowadzane w państwach członkowskich podstawowe badanie dotyczące występowania we Wspólnocie *Salmonelli* spp. wśród świń hodowlanych wybranych do próby na poziomie gospodarstw („badanie”).

Z wyników badania korzysta się w celu ustalenia celu wspólnotowego zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 i rozważenia najlepszego podejścia do oceny osiągnięcia takiego celu w przyszłości.

Artykuł 2

Definicja

Dla celów niniejszej decyzji „właściwy organ” to organ lub organy państwa członkowskiego określone zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

Artykuł 3

Zakres badania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają badanie w celu określenia występowania *Salmonelli* spp. u świń wybranych do próby na poziomie gospodarstw zgodnie z załącznikiem I.
2. Badanie obejmuje okres jednego roku, począwszy od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 4

Pobieranie próbek i przeprowadzanie analiz

Próbki są pobierane i analizowane przez właściwy organ lub pod jego nadzorem zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 5

Warunki przyznania finansowego wkładu Wspólnoty

1. Wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie kosztów wykonywania analiz przyznawany jest państwom członkowskim na czas badania do maksymalnej kwoty przewidzianej na współfinansowanie określonej w załączniku II.
2. Wkład finansowy Wspólnoty, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się państwom członkowskim, o ile badanie jest przeprowadzone zgodnie z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego, m.in. z przepisami dotyczącymi konkurencji i zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
 - a) wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r., krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do realizacji badania;
 - b) złożenia Komisji najpóźniej do dnia 31 maja 2008 r. sprawozdania z postępów zawierającego informacje wymienione w pkt 5.1 załącznika I, obejmującego okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 marca 2008 r.;
 - c) złożenia Komisji najpóźniej do dnia 28 lutego 2009 r. sprawozdania końcowego z realizacji badania, zawierającego dowody poniesienia przez państwa członkowskie wydatków na prowadzenie analiz oraz wyników uzyskanych w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.;
 - d) skutecznej realizacji badania.

Dokumenty potwierdzające poniesione koszty, o których mowa w ust. 2 lit. c) muszą zawierać co najmniej informacje określone w załączniku III.

3. Niezłożenie sprawozdania końcowego, o którym mowa w ust. 2 lit. c) do dnia 31 marca 2009 r., pociąga za sobą progresywne obniżenie wypłacanego wkładu finansowego o 25 % całkowitej kwoty, za niezłożenie do dnia 30 kwietnia 2009 r. – o 50 % i o 100 % za niezłożenie do dnia 31 maja 2009 r.

Artykuł 6

Maksymalna wysokość zwrotu kosztów

Maksymalne kwoty wkładu finansowego Wspólnoty, które mają zostać zwrócone państwom członkowskim za wykonanie analiz w ramach badania, nie mogą przekroczyć następujących kwot:

- a) 20 EUR na test do bakteriologicznego wykrywania *Salmonelli* spp.;
- b) 30 EUR za określenie serotypu odpowiednich izolatów.

Artykuł 7

Zbieranie danych, ocena i sprawozdawczość

1. Właściwy organ odpowiedzialny za sporządzanie corocznego krajowego sprawozdania zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, gromadzi i ocenia wyniki badania.

2. Komisja przekazuje krajowe wyniki wraz z ocenami, o których mowa w ust. 1, do zbadania Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

3. Dane krajowe oraz wyniki podaje się do publicznej wiadomości w formie zapewniającej poufność.

Artykuł 8

Kurs przeliczeniowy dla wydatkowania

Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w innej walucie niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro, stosując ostatni kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym państwo członkowskie składa wniosek o wkład finansowy Wspólnoty.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31.

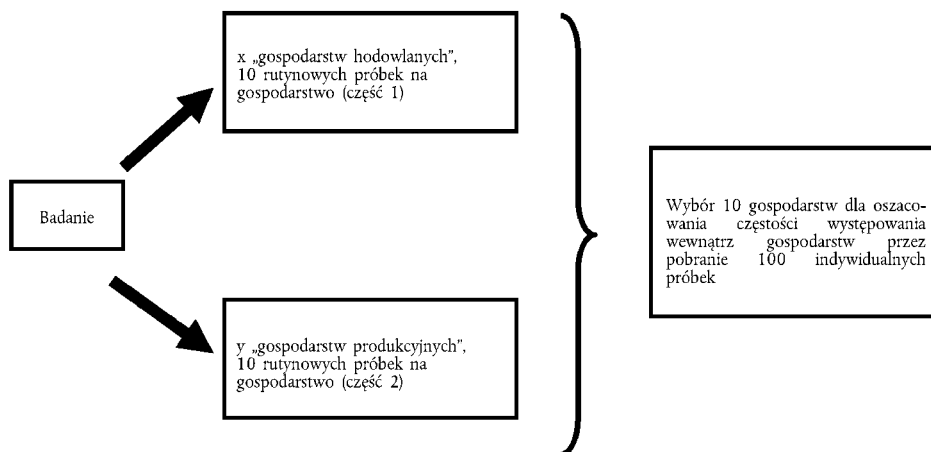
ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 4 oraz w art. 5 ust. 2 lit. b)

1. MODEL BADANIA

Badanie przeprowadza się zgodnie z modelem wskazanym na rys. 1.

Rys. 1: Model badania.



2. OPERAT LOSOWANIA

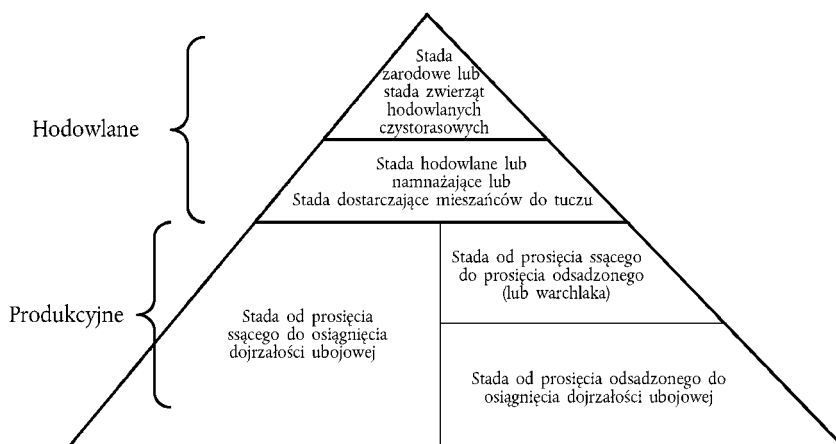
2.1. Wyznaczenie populacji

Badanie prowadzi się w gospodarstwach, w których zgromadzono co najmniej 80 % populacji świń hodowlanych w państwie członkowskim. W pierwszej kolejności należy zbadać gospodarstwa liczące 50 lub więcej świń hodowlanych. W przypadku kiedy gospodarstwa liczące 50 lub więcej świń hodowlanych posiadają mniej niż 80 % krajowej populacji świń hodowlanych, należy również zbadać mniejsze gospodarstwa liczące mniej niż 50 świń hodowlanych.

Gospodarstwa posiadające świny hodowlane dzieli się na „gospodarstwa hodowlane” i „gospodarstwa produkcyjne”. Gospodarstwa hodowlane sprzedają loszki i/lub knury dla celów hodowlanych. Zazwyczaj sprzedają one 40 % lub więcej hodowlanych loszek na cele hodowlane, a pozostałą część na ubój. W przeciwieństwie do nich gospodarstwa produkcyjne sprzedają głównie świny w celu tuczenia lub uboju.

Występowanie *Salmonelli* należy mierzyć osobno w gospodarstwach hodowlanych (część pierwsza badania) i w gospodarstwach produkcyjnych (część druga badania), przedstawiając stada zgodnie z rys. 2, wyłączając stada od prosięcia odsadzonego do osiągnięcia dojrzałości ubojowej.

Rys. 2: Przegląd gospodarstw



2.2. Próba i strategia doboru próby

Obie części badania mają podobny dwuetapowy wzór doboru próby. W pierwszym etapie w każdym państwie członkowskim wybiera się losowo próbę gospodarstw spośród gospodarstw hodowlanych oraz drugą próbę losową spośród grupy gospodarstw produkcyjnych. Liczba wymaganych gospodarstw omówiona została w sekcji 2.3. W drugim etapie należy wybrać pewną liczbę kojców w celu pobrania próbek w każdym wybranym gospodarstwie (patrz: sekcja 2.2.2).

2.2.1. Etap pierwszy: wybór gospodarstw

Każde państwo członkowskie musi stworzyć dwa operaty losowania. Operat pierwszy zawiera wszystkie kwalifikujące się gospodarstwa hodowlane (zwykle są to gospodarstwa posiadające co najmniej 50 świń hodowlanych – patrz: sekcja 2.1), operat drugi zawiera wszystkie kwalifikujące się gospodarstwa produkcyjne. Wymagana liczba gospodarstw dla każdej części badania będzie następnie losowo wybrana z każdej listy. Losowo dobrana próba ma na celu zapewnienie, że badanie obejmie gospodarstwa o różnej wielkości stad i z różnych regionów państwa członkowskiego, w którym hoduje się świnię. Uznaje się, że w niektórych państwach członkowskich może istnieć niewielka liczba gospodarstw (np. mniej niż 10 % wszystkich kwalifikujących się gospodarstw) posiadających bardzo liczne stada. Z tego powodu losowy wybór może przypadkiem doprowadzić do sytuacji, w której żadne z tych dużych gospodarstw nie zostanie wybrane. Państwo członkowskie może użyć kryterium stratyfikacji przed wybraniem gospodarstw, np. w celu określenia grupy zawierającej 10 % największych stad i przyporządkować 10 % wymaganej próby do tej grupy. Podobnie państwo członkowskie może podzielić próbę zgodnie z regionami administracyjnymi proporcjonalnie do stad kwalifikujących się do badania w każdym regionie. Każdy brany pod uwagę podział powinien być opisany w sprawozdaniu, które państwo członkowskie przekazuje Komisji zgodnie z art. 5 ust. 1.

Jeśli wybrane gospodarstwo nie może zostać zbadane (np. jeśli już nie istnieje w czasie pobierania próbek) wybiera się nowe gospodarstwo w sposób losowy z tego samego operatu losowania. W przypadku zastosowania stratyfikacji (np. ze względu na wielkość lub region) nowe gospodarstwo należy wybrać w ramach tej samej grupy.

Podstawowa wielkość próby (liczba gospodarstw, które należy zbadać) powinna być zasadniczo równo rozłożona na cały rok, tak aby objąć, o ile to możliwe, różne pory roku. Próbkę należy pobierać zasadniczo co miesiąc z jednej dwunastej liczby gospodarstw.

Gospodarstwa prowadzące hodowlę na wolnym powietrzu muszą być uwzględnione w badaniu, nie wprowadza się jednak w tym przypadku obowiązkowej stratyfikacji.

2.2.2. Etap drugi: pobieranie próbek na terenie gospodarstwa

W każdym wybranym stadzie hodowlanym i produkcyjnym, należy losowo wybrać do próby kojce, okólniki lub grupy świń hodowlanych w wieku powyżej 6 miesięcy.

Liczba wybranych do próby kojców, okólników lub grup musi być podzielona proporcjonalnie zgodnie z liczbą świń hodowlanych w różnych stadiach chowu (ciężarne, nieciężarne i inne kategorie świń hodowlanych). Nie nakazuje się wybrania do próby dokładnych kategorii wiekowych, lecz informacje takie należy zebrać w trakcie pobierania próbek.

Nie włącza się do badania świń hodowlanych, które niedawno dołączyły do stada i są poddane kwarantannie.

2.3. Obliczanie wielkości próby

2.3.1. Pierwotna wielkość próby (wielkość próby w ramach pierwszego etapu)

Dla gospodarstw hodowlanych należy przeprowadzić zwykle obliczenie pierwotnej wielkości próby; drugie zwykle obliczenie pierwotnej wielkości próby należy przeprowadzić dla gospodarstw produkcyjnych. Pierwotna wielkość próby to liczba gospodarstw hodowlanych wybranych do próby i liczba gospodarstw produkcyjnych wybranych do próby w każdym państwie członkowskim, która powinna być określona biorąc pod uwagę poniższe kryteria, zakładając zwykły losowy dobór próby:

- całkowita liczba gospodarstw hodowlanych (gospodarstwa hodowlane, część pierwsza badania);
- całkowita ilość gospodarstw produkcyjnych (gospodarstwa produkcyjne, część druga badania);
- roczne oczekiwane chorobowość (p): 50 %;

d) pożądany poziom ufności (Z): 95 % odpowiadające wartości Z_{α} 1,96;

e) dokładność (L): 7,5 %;

f) przy zastosowaniu następujących wartości i wzoru: $n_{\infty} = \frac{(Z_{\alpha})^2 p(1-p)}{L^2}$

Najpierw należy dokonać obliczeń dla gospodarstw hodowlanych a następnie dla gospodarstw produkcyjnych. W każdym przypadku założenia w etapach c-e są takie same.

Z powodów praktycznych, jeżeli w ramach operatu losowania stad hodowlanych lub operatu losowania stad produkcyjnych istnieje 100 000 lub więcej gospodarstw, populacja ta może być uznana za nieskończoną; liczba gospodarstw losowo wybranych z operatu losowania wynosi wówczas 171 (patrz: tabela 1). W przypadku gdy liczba stad hodowlanych lub produkcyjnych jest mniejsza niż 100 000, stosuje się współczynnik poprawkowy na populację skończoną i należy wówczas wybrać mniejszą liczbę gospodarstw zgodnie z tabelą 1.

Tytułem przykładu, jeśli w państwie członkowskim jest 1 000 gospodarstw należących do grupy gospodarstw produkcyjnych i 250 gospodarstw należących do grupy gospodarstw hodowlanych, należy wybrać 147 gospodarstw w ramach grupy gospodarstw produkcyjnych i 102 gospodarstwa w ramach grupy gospodarstw hodowlanych.

Tabela 1

Liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane, które należy włączyć do próby w pierwszym lub drugim etapie badania jako funkcja skończonej wielkości populacji (całkowita liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane w państwach członkowskich)

Liczba gospodarstw posiadających świnie hodowlane (N)	Wielkość próby (n) dla skończonej wielkości populacji z dokładnością 7,5 %
100 000	171
10 000	169
5 000	166
2 000	158
1 000	147
500	128
250	102
150	80
125	73
100	64
90	59
80	55
70	50
60	45
50	39
40	33
30	26
20	18
10	10

Przewidując brak odpowiedzi, w każdej grupie należy pobrać np. 10 % próbek więcej niż wskazana liczba. Każde nieodpowiednie gospodarstwo należy zastąpić w trakcie badania (patrz: sekcja 2.2.1).

W przypadku gdy oszacowanie ilości „gospodarstw hodowlanych” jest niemożliwe przed rozpoczęciem badania, należy dobrać liczbę gospodarstw do próby zgodnie z tabelą 1 w oparciu o całkowitą liczbę gospodarstw posiadających maciory (X gospodarstw). Liczba gospodarstw dobranych do próby powinna zostać zwiększona co najmniej o 30 % ((X + 30 %) gospodarstw). Przed badaniem właściwy organ określa ilość gospodarstw hodowlanych równą co najmniej tym dodatkowym 30 %. Podczas wizyt w gospodarstwach będą one zaklasyfikowane jako gospodarstwa hodowlane lub produkcyjne zgodnie z powyższymi definicjami.

2.3.2. *Wielkość próby wtórnej (wielkość próby w ramach drugiego etapu)*

W każdym wybranym gospodarstwie pobiera się rutynowe próbki kałowe (patrz: sekcja 3.1) z 10 losowo wybranych kojców, okólników lub grup świń hodowlanych. W koniecznych przypadkach (np. w pomieszczeniach porodowych dla macior lub tam gdzie trzymane są maciory w grupach mniejszych niż 10 osobników) grupa może się składać z więcej niż jednego kojca. Każda rutynowa próbka powinna pochodzić od co najmniej 10 sztuk świń hodowlanych.

W przypadkach gdy w małych gospodarstwach lub gospodarstwach o dużej liczbie świń hodowlanych trzymanych na wolnym powietrzu na wybiegach trawiastych, ilość kojców, okólników lub grup jest mniejsza niż 10, wymaga się pobrania próbek z tych samych kojców, okólników i grup w celu pobrania 10 rutynowych próbek.

3. **POBIERANIE PRÓBEK**

3.1. **Typ i rodzaj rutynowej próbki**

Materiałem pobranym do analizy bakteriologicznej są świeżo wydalone odchody reprezentatywne dla całego gospodarstwa będącego jednostką badania. W związku z faktem że każde gospodarstwo jest wyjątkowe, przed pobieraniem próbek należy zdecydować, które kojce, okólniki i grupy w ramach gospodarstwa zostaną wybrane do próby. Pobraną próbkę należy umieścić w osobnym pojemniku, unikając ryzyka zanieczyszczenia krzyżowego i przesłać do laboratorium.

Każda zbiorcza próbka powinna ważyć co najmniej 25 g; można zastosować dwie metody pobierania tych zbiorczych próbek kałowych:

- 1) w przypadku dużej ilości wymieszanego kału na obszarze kojca lub okólnika, do przepuszczenia przez masę kałową można użyć szerokiego gazika (np. 20 cm × 20 cm), którym należy pobrać co najmniej 25 g wymieszanego materiału. Można tego dokonać, np. poruszając gazikiem wzdłuż 2-metrowej zygzakowatej ścieżki, tak aby go dobrze pokryć materiałem kałowym. W razie konieczności, np. z powodu upałów lub na podłodze rusztowej, gazik można zmoczyć odpowiednim płynem, takim jak woda pitna
- 2) w przypadku braku nagromadzenia kału, np. na wolnym powietrzu, w dużych okólnikach, w pomieszczeniach porodowych dla macior lub kojcach, a także w innych pomieszczeniach o niewielkiej liczbie świń na grupę, należy pobrać indywidualne próbki z pojedynczych mas świeżego kału lub z miejsc, w którym on się znajduje, tak aby co najmniej 10 osobników złożyło się na próbkę o masie minimalnej 25 g. Miejsca z których pobiera się próbki, powinny być rozmieszczone w reprezentatywny sposób na całym badanym obszarze.

Tam gdzie to możliwe, należy stosować metodę pierwszą. W ramach tej metody każdą pobraną próbką musi zostać objętych co najmniej 10 sztuk świń; w przeciwnym wypadku należy zastosować metodę drugą.

3.2. **Pobieranie dodatkowych próbek w celu zbadania częstości występowania w gospodarstwie**

Łącznie 10 gospodarstw wybranych losowo z ogólnej próby gospodarstw hodowlanych i gospodarstw produkcyjnych jest przedmiotem dokładniejszej kontroli. W gospodarstwach tych należy pobrać 10 rutynowych próbek w ten sam sposób jak opisano powyżej (sekcja 3.1). Dodatkowo pobiera się 10 indywidualnych próbek o wadze co najmniej 30 g w każdym wybranym kojcu i oznacza się je w sposób umożliwiający ich skojarzenie z rutynowymi próbkami z tego kojca. Zatem łącznie pobiera się 10 rutynowych próbek i 100 (10 × 10) indywidualnych próbek z każdego z tych 10 gospodarstw. Sposób badania tych próbek został omówiony w sekcji 4.3.1.

Pobieranie tych próbek należy przeprowadzić w Danii, Republice Czeskiej, Rumunii, Słowenii, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie.

3.3. **Informacje dotyczące próbki**

Wszelkie istotne informacje uzyskane z próbki zapisuje się na formularzu pobierania próbek wystawianym przez właściwy organ, aby umożliwić spełnienie wymogów określonych w części 5.

Każdą próbkę i formularz jej pobrania oznaczona się niepowtarzalnym numerem stosowanym od momentu pobrania próbki aż do jej badania oraz kodem kojca. Właściwy organ musi uruchomić system wydawania i stosowania niepowtarzalnych numerów.

3.4. Transport próbek

W trakcie transportu próbki należy przechowywać najlepiej w temperaturze od + 2 do + 8 °C w środowisku wolnym od zewnętrznych zanieczyszczeń. Probki należy wysłać do laboratorium najszybciej jak to możliwe w ciągu 36 godzin pocztą ekspresową lub kurierską, tak aby dotarły do laboratorium nie później niż w ciągu 72 godzin od ich pobrania.

4. METODY ANALITYCZNE STOSOWANE W LABORATORIUM

4.1. Laboratoria

Analizę i określanie serotypu próbek przeprowadza się w krajowym laboratorium referencyjnym. W przypadku gdy krajowe laboratorium referencyjne nie ma możliwości wykonania wszystkich analiz, lub jeśli nie jest to laboratorium, które rutynowo zajmuje się wykrywaniem, właściwe organy mogą zdecydować o wyznaczeniu do przeprowadzenia analiz ograniczonej liczby innych laboratoriów zajmujących się urzędowo zwalczaniem *Salmonelli*. Laboratoria te muszą wykazać się doświadczeniem w stosowaniu wymaganej metody wykrywania, stosować system zapewnienia jakości zgodny z normą ISO 17025 oraz podlegać nadzorowi krajowego laboratorium referencyjnego.

4.2. Przyjęcie próbek

W laboratorium próbki należy przechowywać w stanie schłodzonym do czasu badania bakteriologicznego, które należy wykonać najlepiej w ciągu 24 godzin od momentu dostarczenia próbki i w żadnym wypadku nie później niż w ciągu 96 godzin od pobrania próbki.

4.3. Analiza próbki

Państwa członkowskie gwarantują, że wszystkie zaangażowane strony przeszły wystarczające przeszkolenie w zakresie analizy próbek.

4.3.1. Przygotowanie badania

W laboratorium rutynowe próbki należy dokładnie wymieszać przed pobraniem 25 g do analizy.

Dla oceny częstości występowania wewnątrz gospodarstwa zgodnie z akapitem 3.2, każda z indywidualnych zebranych próbek (30 g) musi zostać podzielona na dwie części. Jedną część ważącą co najmniej 25 g należy dokładnie wymieszać a następnie hodować indywidualnie. Pozostała druga część należy wykorzystać do przygotowania sztucznej zbiorczej próbki z 10 indywidualnych próbek z wybranego kojca, grupy lub okólnika. Tę drugą próbkę należy przygotować dodając 10 razy po 2,5 g indywidualnych próbek w celu sporządzenia sztucznej zbiorczej próbki o wadze 25 g. Sztuczne zbiorcze próbki miesza się dokładnie przed badaniem. Łącznie należy przebadać 10 rutynowych próbek, 10 sztucznych zbiorczych próbek i 100 indywidualnych próbek z każdego z 10 gospodarstw wybranych do oszacowania częstości występowania wewnątrz gospodarstw.

4.3.2. Metody wykrywania i identyfikacji

4.3.2.1. Wykrywanie *Salmonelli*

Należy stosować metodę zalecaną przez wspólnotowe laboratorium referencyjne dla *Salmonelli* w Bilthoven w Holandii. Metoda ta jest opisana w załączniku D do normy ISO 6579: „Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage” (Wykrywanie *Salmonelli* spp. w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji). Należy stosować ostatnią wersję załącznika D.

4.3.2.2. Określanie serotypu *Salmonelli*

Krajowe laboratorium referencyjne dla *Salmonelli* określa serotyp szczepów wyizolowanych i potwierdzonych jako *Salmonella* spp. zgodnie ze schematem Kaufmanna-White'a.

W celu zapewnienia jakości 16 szczepów oznaczalnych izolatów oraz 16 szczepów nieoznaczalnych izolatów należy wysłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego właściwego dla *Salmonelli*. Część z tych izolatów należy wysłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego w odstępach kwartalnych. W przypadku wyizolowania mniejszej liczby szczepów należy je wszystkie przesłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego.

4.3.2.3. Fagotypowanie *Salmonelli* spp.

W przypadku fagotypowania (opcjonalnie) izolatów *Salmonella* Typhimurium i *Salmonella* Enteritidis należy stosować metody określone do oznaczania fagotypu *Salmonelli* przez ośrodek referencyjny WHO (Światowej Organizacji Zdrowia) tj. Agencję Ochrony Zdrowia (HPA) w Colindale, Londyn.

5. SPRAWOZDAWCZOŚĆ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH**5.1. Ogólny opis realizacji badania**

Sprawozdanie w formacie tekstowym musi zawierać co najmniej informacje takie jak:

- a) państwo członkowskie;
- b) opis populacji gospodarstw posiadających świnie hodowlane:
 - (1) gospodarstwa hodowlane:
 - (i) łączna liczba gospodarstw hodowlanych;
 - (ii) łączna liczba gospodarstw posiadających stada zarodowe;
 - (iii) łączna liczba gospodarstw posiadających stada reprodukcyjne;
 - (iv) ilość gospodarstw hodowlanych wyznaczonych do pobrania próbek i ilość gospodarstw hodowlanych, w których rzeczywiście pobrano próbki; ilość gospodarstw wyznaczonych do pobrania próbek, w których nie pobrano próbek i powody niepobrania próbek;
 - (v) komentarze dotyczące ogólnej reprezentatywności gospodarstw hodowlanych w programie;
 - (2) gospodarstwa produkcyjne:
 - (i) łączna liczba gospodarstw produkcyjnych;
 - (ii) łączna ilość gospodarstw posiadających stada od prosięcia ssącego do prosięcia odsadzonego/warchlaka;
 - (iii) łączna ilość gospodarstw posiadających stada od prosięcia ssącego do dojrzałości ubojowej;
 - (iv) ilość gospodarstw produkcyjnych wyznaczonych do pobrania próbek i ilość gospodarstw produkcyjnych, w których rzeczywiście pobrano próbki; ilość gospodarstw wyznaczonych do pobrania próbek, w których nie pobrano próbek i powody niepobrania próbek;
 - (v) komentarze dotyczące ogólnej reprezentatywności gospodarstw produkcyjnych w programie;
- c) liczba próbek otrzymanych i przebadanych:
 - (i) od gospodarstw hodowlanych;
 - (ii) od gospodarstw produkcyjnych;
 - (iii) od gospodarstw wybranych do badania odnośnie do częstości występowania wewnątrz gospodarstw;
- d) wyniki ogólne:
 - (i) Częstość występowania gospodarstw hodowlanych i produkcyjnych zarażonych *Salmonellą* i serotypy *Salmonelli*;
 - (ii) Wynik badania dotyczącego częstości występowania wewnątrz gospodarstw;
- e) Wykaz laboratoriów odpowiedzialnych za badania podstawowe dotyczące *Salmonelli*:
 - (i) wykrywanie;
 - (ii) określanie serotypów;
 - (iii) fagotypowanie (jeśli przeprowadzono).

5.2. Pełne dane dotyczące każdego gospodarstwa, w którym pobrano próbki, wraz z odpowiadającymi im wynikami badań:

Państwa członkowskie dostarczają wyniki badania elektronicznie w postaci danych wstępnych używając słownika danych oraz formularzy zbierania danych dostarczonych przez Komisję. Słownik i formularze sporządza Komisja.

5.2.1. Dla każdego zbadanego gospodarstwa państwa członkowskie zbierają następujące informacje:

- a) kod gospodarstwa;
- b) typ produkcji gospodarstwa:
 - (i) produkcja zamknięta w stosunku do „wszelkich etapów produkcji na wolnym powietrzu”;
 - (ii) stada zarodowe, reprodukcyjne, od prosięcia ssącego do prosięcia odsadzonego, od prosięcia ssącego do dojrzałości ubojowej oraz od prosięcia ssącego do warchlaka;
- c) wielkość gospodarstwa: ilość świń hodowlanych obecnych w trakcie pobierania próbek (inwentarz dorosły);
- d) polityka wymiany: wszystkie świny hodowlane zakupione na wymianę; niektóre świny hodowlane na wymianę pochodzące z własnego chowu, wszystkie świny hodowlane na wymianę pochodzące z własnego chowu;
- e) (nieobowiązkowo:) objawy kliniczne biegunki: Czy wystąpiły objawy biegunki w ciągu trzech miesięcy przed pobraniem próbek?

5.2.2. Dla każdej próbki wysłanej do laboratorium w państwach członkowskich należy zebrać następujące informacje:

- a) kod próbki;
- b) kod laboratorium przeprowadzającego wstępne badanie;
- c) data pobrania próbek;
- d) data rozpoczęcia badania laboratoryjnego;
- e) wykrycie *Salmonelli*: wynik jakościowy (dodatni/ujemny);
- f) określanie serotypu *Salmonelli* wykryty(-e) serotyp(-y) (może być więcej niż jeden);
- g) wiek świń: jedynie loszki w stosunku do stad świń hodowlanych w różnym wieku;
- h) płeć: tylko maciory; maciory i knury lub tylko knury;
- i) etap produkcji: macierzyństwo; kojarzenie, ciąża (inne?);
- j) pomieszczenia: podłoga rusztowa (w całości/częściowo); podłoga betonowa; głęboka słoma lub inna;
- k) dieta: czy świny w kojcu, okólniku lub grupie karmi się jedynie mieszką paszową?
- l) suplement paszowy: czy do paszy dodaje się jakąś substancję (np. kwas organiczny, probiotyk) redukującą *Salmonellę*?
- m) systematyczne użycie antybiotyków: czy używa się antybiotyków u wszystkich zwierząt w tej grupie, bez względu na sposób ich podawania;
- n) data ostatniego podania zwierzętom środków przeciwko drobnoustrojom (w ciągu ostatnich czterech tygodni).

5.2.3. Dla każdej indywidualnej próbki wysłanej do laboratorium w państwach członkowskich w ramach badania częstości występowania wewnątrz gospodarstw należy zebrać następujące dodatkowe informacje:

- a) kod próbki zbiorczej;
- b) wykrycie *Salmonelli* w każdej indywidualnej próbce: wynik jakościowy (dodatni/ujemny);
- c) określanie serotypów *Salmonelli* w każdej indywidualnej próbce: wykryty/e serotyp/y (może być więcej niż jeden);

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty na rzecz poszczególnych państw członkowskich wymieniony w art. 5

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota współfinansowania badań (EUR)
Belgia – BE	59 800
Bulgaria – BG	52 260
Republika Czeska – CZ	102 960
Dania – DK	98 280
Niemcy – DE	57 980
Estonia – EE	9 360
Irlandia – IE	43 420
Grecja – EL	39 260
Hiszpania – ES	82 680
Francja – FR	82 680
Włochy – IT	79 300
Cypr – CY	20 020
Łotwa – LV	3 380
Litwa – LT	13 780
Luksemburg – LU	11 960
Węgry – HU	74 360
Malta – MT	0
Niderlandy – NL	87 100
Austria – AT	59 020
Polska – PL	85 020
Portugalia – PT	54 860
Rumunia – RO	107 900
Słowenia – SI	81 120
Słowacja – SK	54 080
Finlandia – FI	64 740
Szwecja – SE	81 120
Zjednoczone Królestwo – UK	102 960
Razem	1 609 400

ZAŁĄCZNIK III

Poświadczone sprawozdanie finansowe dotyczące realizacji badania podstawowego dotyczącego występowania *Salmonelli* spp. w stadach świń hodowlanych

Okres sprawozdawczy od: do

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na badanie i kwalifikujących się do wkładu finansowego Wspólnoty:

Numer referencyjny decyzji Komisji, na mocy której przyznany zostaje wkład finansowy Wspólnoty:

.....

Koszty poniesione w związku z działaniami zrealizowanymi w/przez	Liczba badań	Całkowite koszty badań poniesione w okresie sprawozdawczym (waluta krajowa)
Bakteriologia <i>Salmonelli</i> spp.		
Określanie serotypu izolatów <i>Salmonelli</i>		

Deklaracja beneficjenta

Poświadczamy, że:

— powyższe koszty są prawdziwe, zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w niniejszej decyzji i były niezbędne do prawidłowego wykonania tych zadań,

— wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów są dostępne dla celów kontroli,

— nie składano wniosków o żaden inny wkład finansowy Wspólnoty na to badanie.

Data:

Osoba odpowiedzialna za finanse:

Podpis:
